

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21	Utgitt 23 mai	1933
--------	---------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

12 mai.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Bergen bystyre i møte 12 desember 1932 vedtatte regulering av en del av Ytre Sandviken vest for Helleveien i Bergen.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes den i samme bystyremøte vedtatte vedtekt i forbindelse med reguleringen.

Vedtekten lyder således:

De på planen med grønn farve avlagte arealer skal være ubebyggelige og utlegges til offentlige anlegg og de på planen grått punkterte arealer forbeholdes for bygninger til kommunalt bruk.

I øvrig blir det strøk som reguleringsplanen omfatter (gult prikket på planen) å bebygge under iakttagelse av den av bystyret under 17 januar 1927 fastsatte, av Arbeidsdepartementet under 1 oktober 1928 stadfestede vedtekt om åpen bebyggelse.

Langs Helleveien reguleres der en indre og ytre bygge- linje som vist på reguleringsplanen. De mellom disse bygge- linjer med gul farve avlagte arealer skal bebygges med rekkehus i 3 etasjer og med minst 5 hus i hver rekke.

Skriv frå Socialdepartementet.

13 mai.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Nettet heradstyre, Møre fylke, i møte 29 april d. å. um brigde i § 1 i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 12 juni d. å. § 1 i den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

§ 1 får etter dette denne ordlyden: «Alle utsalssteder innen Nettet herred skal holdes lukket fra kl. 21 til kl. 7.»

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

13 mai.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, 4. p., jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

- 13 mai. 1. Det skal være forbudt å slippe graværer og geitebukker, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder innbefattet sambeite i innmark, i Tromsøysund herred i Troms fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

13 mai. **Skriv** frå Arbeidsdepartementet.

I medhald av § 28, jfr. § 27, i bygningslovi frå 22 februar 1924 stadfestes den reguleringsplanen av brandstrok i Norheimsund, Hordaland fylke, som har vore fyrehavd i Kvam heradstyre i møter 3 mars og 9 mai 1933. Planen vert stadfest på vilkår av at han vert slik som han er vedteken av bygningsrådet og soleis at Hovudvegen smalnar av til ikkje mindre breidd enn 12 meter ved det huset på vestre sida som no skal først upp.

Ennvidare er undanteke frå stadfestingi reguleringslina mot havni soleis at den noverande strandlina vert ubrigda.

I medhald av § 3 i same lovi approberas som gjeldande inntil vidare dei byggjevedtekter som er vedtekne av heradstyret i møte 9 mai 1933 i samband med reguleringsplanen, men med nokre brigde, soleis at vedtektene fær sovo-
ren lyding:

Vedtekt n.r. 1. Bygningsrådet skal bestå av formannen i helserådet, lensmannen og 3 av heradstyret valde lemer. Ein av dei sistnemnde skal vera bygningskyndig og ein skal vera med i formannskapet. Sosnart brandlovi vert gjort galdande for Norheimsund skal brandsjefen vera med i bygningsrådet.

Dei vel sjølv formannen.

Vedtekt n.r. 2. Husi skal som regel stå fritt og ikkje byggjast nærare nabobyte enn 5,0 m. Herfrå kann bygningsrådet gjera undantak når tilhøvi tilsegjer det, og brandvegg vert oppsett so gavlane dekkjer kvarandre.

Trehus må ikkje oppførast med større grunnareal enn 150 m² utan å vera delt med brandvegg, so kvar del kjem under 150 m².

Vedtekt n.r. 3. Der må vera so mange vegar som formannskapet finn turvande.

Vedtekt n.r. 4. Tariff for oppmølingsarbeid.

- a) For oppmøling av fagmann og oppstikking av tomter og grunn vert å betala:

Når arealet ikkje yverstig 500 m ²	kr. 30,00
Hertil vert å leggja for kvar 500 m ² til og med	
5000 m ²	> 10,00
Seinare for kvar 1000 m ²	> 5,00

b) Dessutan vert å betala for teikning av kartet:

13 mai.

Når viddi ikkje yverstig 5000 m² » 10,00

Når viddi er millom 5000 og 10 000 m² » 15,00

For større vidder » 20,00

For denne betaling vert utlevera kart og i betalingi er medrekna godtgjersla for arbeidshjelp, kartvitne, instrumenthald og utskrift av forretningi. Soframt det samstundes skal haldast skylddeling må i alle tilfelle serskind betaling svarast til skylddelingsmennene.

Vedtekt n.r. 5. Husrekkja på austre og vestre sida av hovudvegen millom holdeplassen og Straumbrui vert å byggja i mur.

Ingen murbygning vert å føra upp i meir enn 3 høgder.

Golv et yver kjellarhøgdi vert å gjera eldsikkert.

Vedtekt n.r. 6. Helserådet kann fastsetja fyresegner for leiding av grunnvatn, flomvatn og spillvatn.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

15 mai.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932 har departementet i medhold av lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, stadfestet en av herredstyret i Heim, Sør-Trøndelag fylke, i møter 18 februar og 29 april 1933 vedtatt beslutning om forandring av politivedtekten § 10, hvorefter denne gis sådan ordlyd:

«Dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning. Politiet (lensmannen) kan sette sådanne vilkår som det finner grunn til eller som det er bestemt i denne vedtekt, deriblandt pålegge arrangørene en passende avgift som blir å anvende til politiopsyn og godtgjørelse som tilkommer lensmannen.»

Skrivelse fra Socialdepartementet.

15 mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Uvdal herredstyes beslutning i møte 27 mars d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Uvdal herred, Buskerud fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 19 juni d. å., fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

15 mai.

Den nye vedtekt har følgende ordlyd:

§ 1. A. Utsalgssteder for varer skal med følgende undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8. I månedene juli og august samt de 6 siste hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20. Pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15, 1 og 17 mai kl. 12. Påskeaften holdes helt lukket.

B. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 2. Etter lukningstid må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder og ordres som er kommet inn før lukningstid. Ordres som mottas etter lukningstid skal altså ikke ekspederes før på neste hverdag.

§ 3. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

15 mai.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes Flekkefjord bystyres beslutning i møter 4 og 19 april 1933 angående regulering av brandstrøket i Flekkefjord på betingelse av at bebyggelsen i det omhandlede brandstrøk utføres overensstemmende med byggevedtekter vedtatt av bygningsrådet i møte 1 mars 1932, dog med et enkelt tillegg, hvorefter vedtektene vil lyde således:

Byggevedtekter

for strøket mellom Torvet—Elven—Fiskebryggen og Elvegaten i Flekkefjord.

1. På arealet må kun opføres forretnings- og beboelses-huser. Der skal således ikke tillates anlagt bedrifter og oplag av den i bygningslovens § 63 post 1 omhandlede art. Heller ikke tillates andre industrielle anlegg som efter bygningsrådets skjønn er generende for omgivelsene.

2. Bygningene skal gis beliggenhet og grunnflate i alt vesentlig i overensstemmelse med bebyggelsesplan godkjent av bygningsrådet.

3. De på arealet liggende huser skal opføres i 2 fulle etasjer med innredet loft. Kjeller medregnes ikke i etasjeantallet.

4. Gesims og mønehøide skal for samtlige bygninger gjøres gjennomgående efter bygningsrådets nærmere bestemmelse.

5. Bygningene skal på alle sider ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal være i det vesentlige i overensstemmelse med hinannen, utført i nogenlunde

ensartede materialer og farve samt med likt takfall og harmoniserende arkitektur. 15 mai.

6. Fra disse regler kan bygningsrådet under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven tillatte undtagelser hvor særskilte grunner taler herfor.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

18 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes herved som gjeldende inntil videre Gjøvik bystyes beslutning i møte 7 april 1933 angående bygningsvedtekter for byen, dog med visse endringer, hvorefter vedtektene skal lyde således:

Til § 8. Bygningsvedtekter for Gjøvik.

- a. Bygningsrådet bemyndiges til å meddele midlertidige undtagelser fra lovens bestemmelser i den utstrekning og på sådan måte som fastsatt i lovens § 8.

I den tinglyste erklæring kan bygningsrådet kreve inntatt bestemmelse om, at rådet skal ha adgang til å bortta eller forandre det utførte på eierens bekostning hvis eieren ikke etterkommer pålegg herom innen en av rådet fastsatt frist.

- b. For å undgå at hjemmelsdokumenter og panteregister i unødig grad bebyrdes med tinglyste erklæringer i henhold til lovens § 8, kan bygningsrådet la det utstå med å la disse tinglyse inntil departementets avgjørelse foreligger efter stedfunnen underretning.

Til § 12.

De gjøremål som i loven og vedtektene påhviler bygningschef og reguleringschef, tillegges byingeniøren.

Til § 17.

Bygningschefen tillegges de gjøremål som i loven er tillagt bygningsrådet i følgende paragrafer: §§ 120, 121, 131 post I forsåvidt angår mindre reparasjoner eller uvesentlige forandringer av eldre bygninger, § 134, kun forsåvidt høider og byggelinjer på forhånd er fastsatt ved reguleringsplan eller byggereregler, §§ 135, 136, 138, 142, 153 post I.

Til § 23.

I et strøk av byen der begrenses av den bygrense der blev fastsatt ved grenseopgangsforretning av 10 juli—14 oktober 1860 (den gamle bygrense) dog kun forsåvidt angår arealet nordenfor Hunnselven, skal bebyggelsen ha karakter av tettbebyggelse.

I den øvrige del av byområdet skal bebyggelsen være åpen og villamessig.

18 mai. I de kvartaler hvor der hittil ikke har vært bygget i mer enn to etasjer, og som bygningsrådet finner det er av byhistorisk interesse å bevare, må etasjeantallet ikke utvides uten bygningsrådets samtykke, likesom bygningsrådet kan bestemme gesimshøiden.

For villamessig — åpen — bebyggelse gjelder følgende bestemmelser:

1. Hvor der er regulert særskilt byggelinje skal enhver bygning opføres med 1ste etasjes ytterflate i denne. I øvrig må intet hus opføres nærmere gate enn 3 meter. Denne bestemmelse gjelder ikke det projekteerte sykehus på Hunnsjordet eller andre offentlige anlegg.
2. Intet hus må opføres så nær nabogrense at brandgavl må opføres, medmindre brandgavlen dekkes av tilsvarende hus på nabotomten.
3. På hver tomt må kun opføres 1 beboelseshus. Uthusets størrelse kan fastsettes av bygningsrådet for hvert enkelt tilfelle.

Til § 28, 2.

Under iakttagelse av bestemmelsene i bygningslovens § 28, 2 kan bygningsrådet foreta mindre vesentlige forandringer i gjeldende byplan.

Enhver forandring av regulering eller byplan som berører statens eiendommer må dog på forhånd stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Til § 47.

- a. Grunneierens plikt til å refundere kommunens utlegg til erhvervelse av grunn til gate, skal gjelde inntil det maksimum og på sådan måte som er foreskrevet i lovens § 47.
- b. Er der ydet refusjon til kommunen for gategrunn til en mindre bredde og gaten senere besluttes utvidet til en større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg til den ytterligere grunnerhvervelse inntil det maksimum og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 47.

Til § 57.

Hvad som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal også gjelde for festebrev. Betalingen for opmålings- og kartforretninger erlegges efter regulativ, vedtatt av bystyret 19 februar og 13 april 1920, stadfestet av departementet 25 juni 1920.

Til § 63, 2.

18 mai.

Det er forbudt innen byens område å anlegge bedrifter hvori utvikles eller fremstilles stoffer som er eksplosive, sterkt giftige eller ildeluktende. Forbudet gjelder også oplag av sådanne stoffer. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av bygningsrådet etter at brandstyret eller i tilfelle helserådets uttalelse er innhentet.

Bygningsrådet avgjør hvorvidt industriell bedrift av annen art skal tillates anlagt i strøk bestemt for villamessig bebyggelse.

Til § 94.

1. Heisesjakter som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer må som regel ikke anbringes i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må ha ildfaste vegger, som kun er forsynt med de nødvendige dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler, som heisestol, føringer og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motvekt, drivsylander etc.).

Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes.

2. Materiale og tykkelser for de ildfaste sjaktvegger skal godkjennes av bygningskontrollen.
3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger så vidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m over takflaten. Under sjakten ut i gårdsplass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.
4. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:
 - a. Heiser som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
 - b. Heiser som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
 - c. Småheiser, hvorved forstås heiser, som ikke kan betredes og som i privathus forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.
5. Gjennembrytning av gulfv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motvekt eller lignende er kun tillatt når der mellom de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden.

18 mai.

Ved gjennembrytning av gulv av styreinnetning utenfor heisesjakten, må styretauet eller stangen anbringes i tettsluttende hylse i gulvet.

6. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
7. Lysåpninger som ikke vender ut i det fri skal være forsynt med minst 10 m/m tykt glass i ildsikker innfatning.
8. a. Heiser ved hvilke sjakt ikke fordres, skal på annen betryggende måte innhegnes så mennesker ikke kan komme til skade.
- b. Sådanne innhegning skal være av minst 2 m høide og undtagen for de i punkt 4 c nevnte småheiser av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrånett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 cm² medmindre avstanden mellom gitter og heisestol respektive motvekt er så stor at større åpninger kan tilstedes.
9. a. Enhver inngangs- eller inntaksåpning i sjaktvegg eller innhegning skal være forsynt med dør, som ikke kan slå inn i heisebanen.
- b. Såfremt heisestol ikke befinner sig foran døråpningen, må døren ikke kunne åpnes utenfra uten anvendelse av spesiell nøkkel eller lignende.
- c. Døren må være selvluukkende såfremt den ikke står i sådant avhengighetsforhold til heisestolen at ingen fare er å befrykte.
- d. Bestemmelsene i punktene b og c gjelder ikke dør for inntaksåpning som ligger minst 80 cm over gulvet.
10. Dører i sjakter hvor ildfaste vegger fordres skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender dørene ut i det fri gjelder denne bestemmelse ikke.
11. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellom låsdelen på karm og dør (til eks. ved lås med elektriske dørkontakter), skal karmene være av tilstrekkelig solid jern.
12. Personheiser skal kontrolleres minst én gang om året ved en spesialist på området. Ved sådan prøvning skal bygningschefen på forhånd varsles. Utgiftene dermed bæres helt av gårdens eier. Attest angående prøvningens resultat tilstilles bygningsrådet.

Til § 97, 2.

- a. Snefanger skal hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig anbringes i den utstrekning og av så-

danne materialer og konstruksjon som bygningsrådet 18 ma. godkjenner. (Jfr. § 97, 2).

- b. Stiger av ildfast materiale for brandvesenet skal hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner. (Jfr. § 97, 2).

Til § 98.

Fra enhver bygning som ligger direkte til gate og som inneholder beboelsesrum (jfr. § 104) eller arbeidsrum (jfr. § 105), og fra andre bygninger hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, skal takvann (jfr. § 98) avledes enten direkte til offentlig kloakk gjennom kloakk-avstikker på egen grunn eller på annen godkjent måte. Takrennene skal være så sterke at de i ildebrandstilfelle kan tjene som fotfeste for brandfolkene.

Til § 112.

Grisehus, stall, fjøs, hønsehus med videre tillates kun opført med helserådets tillatelse.

Til § 113.

Trebygninger kan opføres overensstemmende med bestemmelsene i bygningslovens §§ 114 og 115 i de strøk som ligger utenfor det til enhver tid fastsatte murtvangsstrøk.

Til § 129.

1. Bygningschefen kan påby foranstaltninger som anses påkrevet for at arbeiderne og andre skal være så vidt mulig beskyttet mot fare for liv og helse.
2. Forsåvidt det er påkrevet at arbeiderne må opholde sig ved bygget også i hvilepausene (frokost og middagstid), skal der sørges for tilstrekkelig stort, lyst og luftig opholdsrum for dem. Sådant rum eller eventuelt arbeidsbarakke, skal være forsynt med tette vegger og tak og med fast og tørt gulv. Rummet må ha en minste høide av 2,2 m og være forsynt med tilstrekkelig stort vindu, som må kunne åpnes, og med låsbar dør. Materialer, verktoi og redskaper må ikke lagres i rummet.
3. Forsåvidt arbeiderne ikke har adgang til privet eller pissoir i umiddelbar nærhet av byggestedet, må der anordnes sådanne på byggestedet. Privetet skal helst være frittstående, bestå av tette lemmer og være forsynt med tette gode kagger. Helserådet kan påby nærmere bestemmelser vedrørende sådanne priveter og pissoirer.

Til § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann, som er ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse. Bygningsrådet utferdiger de

18 mai. almindelige regler for sådan godkjennelse. Godkjennelsen kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet, hvis vedkommende viser sig ikke å opfylle de krav som må stilles til pålitelighet og duelighet.

Til § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann for alle tomter, også for sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

Til § 150.

Enhver huseier har å sørge for renhold og belysning av gårdsrum, ganger og trapper samt for renhold av lysgårder og sjakter, lys- og luftgraver under iakttagelse av helserådets bestemmelser herom.

Ubebyggede tomter skal av vedkommende eier holdes i ryddig og ordentlig stand. Han har herunder å rette sig efter helserådets pålegg. Hvis pålegget ikke efterkommes innen fastsatt frist, har helserådet adgang til å foreta det fornødne på eierens bekostning.

Til § 155, 5.

Reguleringskommisjonens vedtak i møte 27 februar 1861 stadfestet ved kongelig resolusjon av 6 juni 1861 angående byggeforbud nedenfor Strandgaten vedblir fremdeles å gjelde, dog med de forandringer som kongelige resolusjoner av 6 september 1894 og 11 november 1910 foranlediger heri.

Regjeringens resolusjon av 6 september 1905 og kongelig resolusjon av 23 januar 1914 om almindelig dispensasjon fra murtvangsloven forblir gjeldende forsåvidt angår grensene for de strøk hvor trebygging er tillatt.

Følgende eldre forskrifter opheves:

1. Kongelig resolusjon av 1 juli 1907 angående godkjent flat taksten.
2. Kongelig resolusjon av 25 juni 1920 angående tilleggsbestemmelser til loven av 1896.
3. Kongelig resolusjon av 3 desember 1920 om trebygningens areal, høide m. v.
4. Kongelig resolusjon av 8 september 1922 angående byggeforskrifter for et strøk av Gjøvik.

18 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre Rørvik bygningskommunens beslutning i møte 9 mars 1933 angående bygningsvedtekter med betalingsregulativ for Rørvik bygningskommune, Nord-Trøndelag

fylke, med et par mindre redaksjonelle forandringer og så- 18 mai.
dan forandring i regulativets § 2 at 1ste punktum kommer
til å lyde: «Under bygningsrådets overopsyn fører dets for-
mann eller o. s. v.»

Derhos tilføies vedtektene følgende tillegg «Kongelig
resolusjon av 6 november 1906 angående endret sammenset-
ning av bygningskommisjonen opheves.»

De omhandlede vedtekter m. v. skal efter stadfestelsen
lyde således:

Bygningsvedtekter for Rørvik bygningskommune.

Til § 1. Lov av 22 februar 1924 om bygningsvesenet
og disse vedtekter gjelder for Rørvik bygningskommune.

Til § 13.

1. Bygningsrådet skal bestå av: Helserådets ordfører,
brandchefen, lensmannen Nærøy g Vikna og tre av sty-
ret valgte medlemmer.
2. Varamenn for bygningsrådet opnevnes ikke. Et av med-
lemmene skal tilhøre det sittende styre.

Til § 32. Første avsnitt: Herunder inngår også an-
legg av ny kjeller og opskrining av bygninger.

Til § 63, 2. Anlegg av sildolje- og guanofabrikker,
hval- og selolje-, benmelfabrikk samt oplag av ildeluktende
stoffer kan forbyes innen Rørvik bygningskommune av sty-
ret efter at bygningsrådets og helserådets uttalelse er inn-
hentet.

Til § 75. Føies følgende bestemmelser: Inntil ander-
ledes bestemmes i byplan skal der gjelde følgende bestem-
melser om gårds plass (ubebygget areal).

Enhver til beboelse innredet bygning skal ha et tilstø-
tende uoverdekket gårdsrum som minst inntar $\frac{1}{3}$ og ved
hjørnebygninger eller hus beliggende til inndratt byggelinje
 $\frac{1}{4}$ av bygningens grunnflate. Den ubebyggede gårds plass
utstrekning må ikke på nogen kant være under 4 meter.

Har flere bygninger av ovennevnte slags felles gårds-
plass skal dennes størrelse beregnes efter bygningenes sam-
lede grunnflate. Grunnen som lates ubebygget foran byg-
ning mot gate eller passasje medregnes ikke i det påbudte
gårds plassareal.

Bygningsrådet kan efter å ha innhentet uttalelse fra
helserådet og brandstyret tilstede undtagelser fra ovennevnte
bestemmelser om gårds plassens areal. Herunder skal særlig
iakttas at beboelsesrum får tilstrekkelig lys.

Til § 97, 2. Stiger av ildfaste materialer for brand-
vesenet skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses

18 mai. nødvendig, anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

Til § 104. Bygningsrådet kan med helserådets samtykke tillate at rum hvis gulv ligger lavere enn det omgivende terreng, anvendes til sådan beboelse som inngår under denne paragraf når de under § 105 post 2a—e opstilte regler iakttas.

Til § 146. Helserådet i samråd med bygningsrådet kan også vedkommende ubebygget tomt eller grunn påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann hvor som helst og på sådan måte som det finner det nødvendig.

Til § 150. Ubebyggede tomter skal av vedkommende eier holdes i ryddig og ordentlig stand. Han har herunder å rette sig efter bygningsrådets pålegg. Hvis pålegget ikke etterkommes innen fastsatt frist, har bygningsrådet adgang til å foreta det fornødne på eierens bekostning.

Kongelig resolusjon av 6 november 1906 angående endret sammensetning av bygningskommisjonen opheves.

*Betalingsregulativ for byggeanmeldelser m. v.
i Rørvik bygningskommune.*

§ 1. Ved innsendelse av byggeanmeldelser betales kr. 5,00. Hvis ikke byggeanmeldelser er i lovformelig orden og av den grunn ikke godtas, kan anmelderen forlange at bygningsrådets formann eller vedkommende i hans sted utferdiger byggeanmeldelsen på grunnlag av anmelderens opplysninger. Herfor betales et ekstragebyr av kr. 3,00 til den som utferdiger anmeldelsen.

Ved innsendelse av byggeanmeldelser av mindre skur og lignende kan bygningsrådet fritas for forannevnte gebyrer.

Ved innsendelse av ansøknin g om dispensasjon fra bygning s lovens bestemmelser betales kr. 5,00. Hvor bygningsrådet finner ansøknin gen befoiet kan det efter omstendighetene fritas for dette gebyr. Ovenstående gebyrer med undtagelse av ekstragebyret for byggeanmeldelsens utferdigelse anvendes til bestridelse av bygningsrådets utgifter. Regnskapet føres av bygningsrådets formann og forelegges for bygningsrådet til godkjennelse i regelen en gang årlig.

§ 2. Under bygningsrådets overopsyn fører dets formann eller en av rådet antatt kyndig mann tilsyn med byggearbeidets utførelse.

Utføres arbeidet i strid med den gitte tillatelse eller finnes det for øvrig å være i strid med lov eller vedtekt, skal dette uopholdelig forelegges bygningsrådet som i til-

felle foranlediger feilen rettet eller byggeforbud nedlagt. Er 18 mai. nogen av bygningsrådets medlemmer opmerksom på at der bygges i strid med gitt tillatelse eller vedtekt, plikter han uopholdelig å gjøre formannen opmerksom herpå. I bygningsrådets møter plikter ethvert medlem å forelegge for det samlede råd ethvert forhold, handling eller undlatelse som de antar foreligger eller utøves i strid med bygningsloven, vedtekt eller gitt tillatelse.

§ 3. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av de fornødne attester erlegges for nye bygninger for første etasjes høide med grunnflate inntil

25 kvadratmeter	kr. 5,00
50 »	» 10,00
100 »	» 15,00
200 »	» 20,00

og derover for hver 100 kvadratmeter et tillegg av kr. 5,00. For hver følgende etasje erlegges en halvdel av hvad der er bestemt for første etasje.

§ 4. Ved påbygning eller underbygning beregnes kun for den del eller de etasjer der tilføies. For del av etasje betales for denne etasjes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye hus.

§ 5. For lukkede og åpne skur betales en fjerdedel av de i §§ 3 og 4 nevnte beløp. For tilsyn med opførelse av røkpiper eller kanaler i eldre bygninger betales kr. 5,00. For tilsyn med bakerovner, gruer, varmeapparater og lignende som innredes eller ominnredes betales kr. 5,00. Dette gjelder så vel gamle som nye bygninger.

§ 6. Ovenstående gebyrer tilkommer den eller de som har ført tilsynet, men beregnes og opkreves av bygningsrådets formann samtidig med at den foreskrevne ferdigattest utstedes.

Lov om forandring i lov av 6 mars 1869 19 mai.
angående visse heftelsers utslettelse av Nr. 1.
pantebøkene samt angående mortifikasjon
m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mars 1933 sålydende:

I.

§ 11 i lov av 6 mars 1869 angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. skal herefter lyde så:

De i denne lov omhandlede bevillinger og tillatelser meddeles uten betaling, forsåvidt mortifikasjonsbeløpet ikke

19 mai. er over kr. 1000,00. Utgjør beløpet over kr. 1000,00 til
 Nr. 1. kr. 3000,00, erlegges et gebyr til statskassen av kr. 20,00.
 Utgjør beløpet over kr. 3000,00 til kr. 4000,00, erlegges et
 gebyr av kr. 30,00. Utgjør beløpet over kr. 4000,00, erlegges
 et gebyr av kr. 40,00. I tilfelle av uformuenhet kan gebyret
 ettergis.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

19 mai. **Lov om forandringer i lov om veivesenet.**
 Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 29 april
 1933 sålydende:

I lov om veivesenet av 21 juni 1912, jfr. lov av 24 juni
 1931, gjøres følgende endringer:

§ 30, første ledd, skal lyde:

På hovedveier skal opsettes kilometermerker, veivisere
 og varsel-skilte i den utstrekning fylkesveistyre — for de i
 § 12 a nevnte veier vedkommende regjeringsdepartement —
 finner det nødvendig. Om opsetning av veivisere og varsel-
 skilte på bygdeveier treffes bestemmelse av fylkesveistyre.

§ 46, annet ledd, skal lyde:

Dog kan herredstyret bestemme for et tidsrum av inntil
 5 år ad gangen, at det vedlikehold som påhviler en herreds-
 kommune, skal utføres ved arbeide in natura efter fordeling
 på herredets matrikkelskyld. Herfra undtas for bygdeveiers
 vedkommende broer, stikkrenner, veimurer, stabbestener og
 rekkverk. Utgiftene hertil utredes av herredskommunen. Her-
 redstyret kan også bestemme at arbeidet in natura skal inn-
 skrenkes til kun å gjelde enkelte vedlikeholdsarbeider. Her-
 redstyrets beslutning om utførelse av veivedlikehold ved ar-
 beide in natura er ikke gyldig uten fylkesveistyrets godkjen-
 nelse.

Efter paragrafens siste ledd inntas et nytt ledd sålydende:

Vedkommende regjeringsdepartement kan, såfremt det
 under særlige forhold finnes at offentlige veier står i fare
 for å bli ufremkommelige på grunn av utilstrekkelig vedlike-
 hold, bestemme — så vel hvad angår riksveier som andre
 hovedveier og bygdeveier — at vedlikeholdet innen vedkom-

mende herred eller en del av dette for en kortere eller lengre tid skal utføres av eiere og brukere av matrikulert jord i herredet. Det blir i så fall å utskrive et bestemt antall arbeidstimer som fordeles på herredets matrikkelskyld. For arbeidet ydes godtgjørelse svarende til vanlig arbeidslønn i vedkommende distrikt. Godtgjørelsen fastsettes av departementet og utredes for riksveienes vedkommende av riksveivedlikeholdets midler og forsåvidt de øvrige veier angår av den fylkes- eller herredskommune som vedlikeholdet påhviler.

§ 57 gis følgende tillegg som paragrafens annet ledd:

Fylkesmannen kan efter uttalelse fra vedkommende herredstyre treffe bestemmelse om, hvorvidt vintervei utenfor offentlige sommerveier skal snebroites og settes i farbar stand. For de i § 12 a nevnte veier treffes bestemmelse herom av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 67 gis følgende tillegg som paragrafens annet ledd:

Overingeniøren for fylkets veivesen kan utferdige midlertidig forbud mot å trafikere en offentlig vei eller bro når det finnes nødvendig av hensyn til arbeider på eller ved veien (broen) eller når det under særlige forhold anses farlig å trafikere den. Sådant forbud må for å bli gjeldende utover en måned stadfestes av fylkesmannen. Forbudet bør kunnngjøres ved fornødne opslag og for øvrig i den utstrekning det anses påkrevet.

§ 80 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Forsåvidt adkomst som i denne paragraf omhandlet helt eller delvis kan opnåes ved hjelp av en allerede eksisterende privat vei, kan under samme betingelser som foran nevnt erhverves rett til å benytte veien.

§ 81 skal lyde:

Kongen kan meddele tillatelse til anlegg av privat vei — med broer — over annenmanns eiendom fra industrielle anlegg, stenbrudd eller skog til offentlig vei, jernbanestasjon, tømmeroplagsplass, fløtningsvassdrag eller ferdselsvei til vanns samt fra skog til industrielt anlegg til foredling av trevirke eller oplagstomt, når det godtgjøres at veien er av betydelig interesse for driften, og at fordelene ved samme er av overveiende betydning i forhold til den derved bevirkede skade eller ulempe.

På samme måte kan også meddeles tillatelse til i omhandlede eiemed å erhverve rett til å benytte en eksisterende privat vei.

§ 82 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Bestemmelsene i § 92, annet, tredje og fjerde ledd, kommer til anvendelse hvor det gjelder erstatning for rett til å benytte en eksisterende privat vei.

- 19 mai. § 92, første ledd, skal lyde:
 Nr. 2. Foruten i de tilfelle som er nevnt i §§ 80 og 81, kan rett til å benytte annenmanns private vei erhverves, når veien er over 3 kilometer lang, og det ved skjønn godtgjøres at nytten for den eller dem som er interessert i fremkomsten over veien, er av overveiende betydning i forhold til den skade eller ulempe som derved vil voldes eieren.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

- 19 mai. **Lov om tilsyn med næringsmidler m. v.**
 Nr. 3. **VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:**

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 6 mai 1933 sålydende:

§ 1. Omsetning, herunder også inn- og utførsel, og tilvirkning i omsetningsøiemed av nærings- og nydelsesmidler skal i øiemed å verne og fremme folkehelsen være underkastet forskrifter og tilsyn efter Kongens nærmere bestemmelse.

Forskriftene kan ta sikte på:

å forebygge tilvirkning og omsetning av helseskadelige næringsmidler og nydelsesmidler,

å sikre renlighet og forhold som er tilfredsstillende i hygienisk henseende,

å angi hvorledes varene skal være tilvirket, hvad de må inneholde, og hvilke krav de skal tilfredsstille, forat de kan utbys til salgs,

å forebygge uriktige forestillinger om varenes opprinnelse, beskaffenhet, art, mengde, sammensetning eller andre forhold som har betydning for folkehelsen.

I den utstrekning det anses påkrevet, kan Kongen pålegge den som utøver erhvervsmessig virksomhet med nærings- eller nydelsesmidler, å melde det til helserådet, forsåvidt virksomheten drives fra fast bedrifts- eller utsalgssted. Under samme forutsetning kan Kongen pålegge virksomheten å føre de bøker som anses nødvendige for tilsynet.

§ 2. Bestemmelser som angitt i § 1 kan Kongen også gi om bruks- og forbruksgjenstander som kan være helseskadelige.

§ 3. Kongen kan gi bestemmelser om de krav som skal stilles til drikkevann og vann som brukes ved omsetning og tilvirkning i omsetningsøiemed av nærings- og nydelsesmidler, samt om tilsyn med anlegg og drift av vannverk.

§ 4. Tilsynet med overholdelsen av de forskrifter som blir gitt i medfør av denne lov, påhviler helserådene eller de personer som på deres vegne fører tilsyn, samt politiet og tollvesenet. Nærmere bestemmelse herom gis av Kongen. Han kan også overdra tilsynet til andre. 19 mai. Nr. 3.

Kongen kan tillate et helseråd å føre tilsyn med virksomheter utenfor helserådets område, når der i disse virksomheter tilvirkes nærings- eller nydelsesmidler som omsettes innenfor helserådets område.

§ 5. Tilsynsmyndighetene har adgang overalt, hvor de i §§ 1 og 2 omhandlede varer omsettes eller i omsetningsoiemed tilvirkes, opbevares eller sendes, og kan kreve sig forelagt de i § 1 nevnte bøker.

De har rett til å utta prøver, og disse kan forlanges avgitt uten vederlag, når der er grunn til å anse varen for helseskadelig.

Tilsynsmyndighetene plikter å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold som de under sin virksomhet blir kjent med, og holde sig fra å efterligne de innretninger eller fremgangsmåter som de i stillings medfør blir kjent med.

De må ikke selv eller gjennom noget næringsforetagende, hvis ledelse helt eller delvis er dem betrodd, stå i konkurranse- eller avhengighetsforhold til den bedrift de skal føre tilsyn med, og må heller ikke drive forretninger med den. En tilsynshavende må heller ikke være styremedlem i eller på annen måte ta del i ledelsen av nogen sådan bedrift eller innta nogen stilling som setter ham i avhengighetsforhold til nogen som har med ledelsen av bedriften å gjøre.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser for tilsynsmyndighetene og nærmere regler om uttagelse, undersøkelse og bedømmelse av prøver.

§ 6. Helserådet eller den som dette har bemyndiget, kan innen helserådsdistriktet forby omsetning av og beslaglegge varer som rådet anser helseskadelige. Samme myndighet kan Kongen tillegge den som efter § 4, 1ste ledd, er overdratt et særlig tilsyn.

Beslutning om forbud mot omsetning eller beslag skal straks gis til kjenne for den i hvis besiddelse varene er, med beskjed om innen hvilken tid og på hvilken måte der kan ankes på beslutningen.

Omsetningsforbud eller beslag som ikke er besluttet av helserådet, kan innankes for dette. Det må skje snarest mulig og senest innen åtte dager.

Påklage av helserådets beslutning kan skje til vedkommende regjeringsdepartement innen en frist som dette setter.

Påklage efter denne paragraf virker ikke opsettende for beslag eller omsetningsforbud.

19 mai. § 7. Blir en virksomhet i medfør av § 4 underkastet særskilt
 Nr. 3. tilsyn, kan den ved nærmere bestemmelse av Kongen pålegges
 å betale utgiften ved tilsynet.

Utgiften ved det tilsyn som helserådene fører med lovens
 overholdelse, betales av vedkommende kommunale kasse.

De øvrige utgifter ved tilsynet betales av statskassen.

Dog kan utgifter ved å ta ut, sende og undersøke prøver
 pålegges vedkommende næringsdrivende eller foretagende, hvis
 der foreligger overtredelse av lovens bestemmelser.

§ 8. Kongen kan bestemme, hvem der skal utføre laboratorie-
 undersøkelser eller andre undersøkelser som tilsynsmyndig-
 hetene ikke kan utføre. Han gir nærmere regler om slike under-
 søkelser og fastsetter godtgjørelsen for dem.

§ 9. Overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller av de
 forskrifter som blir gitt i medfør av den, straffes efter den almin-
 delige borgerlige straffelovs § 339, forsåvidt ikke nogen annen
 bestemmelse i straffeloven kommer til anvendelse.

Blir nogen dømt for forsettlig tilvirkning eller omsetning
 av helseskadelige eller minderverdige nærings- eller nydelses-
 midler, kan det bestemmes i dommen, at dennes utfall, alene
 eller i forbindelse med utdrag av domsgrunnene, på domfeltes
 bekostning skal offentliggjøres i ett eller flere offentlige blade,
 såfremt dette finnes påkrevet av almene hensyn.

Helseskadelige, forfalskede eller uriktig betegnede varer
 kan inndras til fordel for statskassen i samhøve med reglene i
 den almindelige borgerlige straffelov.

§ 10. Lovens bestemmelser gjelder ikke varer som er frem-
 stillet i utlandet og bare føres gjennom landet som transittgods.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om tilsyn med
 proviant som føres fra frilager eller transittoplag til norsk skib.

§ 11. Bestemmelser om tilvirkning og omsetning av nær-
 rings- eller nydelsesmidler og om bruks- og forbruksgjenstander
 som er eller blir gitt i henhold til sundhetsloven av 16 mai 1860,
 blir ved å gjelde forsåvidt de ikke strider mot denne lov eller
 forskrifter som gis i henhold til den.

§ 12. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om tillegg til lov om landslott av 19 mai. 14 mars 1930. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 6 mai 1933 sålydende:

I.

Lov om landslott av 14 mars 1930 § 1 skal herefter lyde således:

Når land benyttes under saltvannsfiske med kastenot (herunder medregnet snurpenot og ethvert redskap når det brukes som landnot), svares landslott av fiskefangsten.

Undtatt fra landslott er dog fangst av lodde.

Er verdien av et kast, beregnet på den i § 2 nevnte måte, under 100 kroner, kan landslott ikke kreves av kastet. Flere kast dratt sammen til ett, regnes i denne forbindelse for ett kast.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Lov om endringer i loven om aldersgrenser for fastlønt militært befall av 6 juni 1930. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 6 mai 1933 sålydende:

Nedennevnte paragrafer i lov om aldersgrenser for fastlønt militært befall av 6 juni 1930 skal herefter lyde således:

§ 2. Som aldersgrense gjelder:

65 år for generaler og admiraler, stabsoffiserer, divisjons- og våbenskrivere, befallsskoleutdannede løytnanter i generalstaben, andre befallsskoleutdannede løytnanter ved administrasjon som der ikke nedenfor er fastsatt lavere aldersgrense for, vollmestre, arsenalloiytnanter, skriver ved sanitetskorpsets stab.

Spesialoffiserer i marinen av kapteins og løytnants grad.

63 år for sanitetskapteiner i hæren.

60 år for kapteiner og rittmestre (undtagen sanitetskapteiner i hæren), befallsskoleutdannede løytnanter ved kompani

19 mai. og tilsvarende avdeling, kvartermestre i hæren, musikk-
 Nr. 5. løytnanter, mekanikerløytnanter, fenriker ved admini-
 strasjon, musikkfenriker, mekanikerfenriker.

Spesialoffiserer i marinen av fenriks grad.

55 år for krigsskoleutdannede intendanturløytnanter i hæren.

52 år for krigsskoleutdannede løytnanter, veterinærløytnanter,
 fenriker ved tropp og mekanikersersjanter.

Løytnanter i sjøoffiserskorpset.

§ 4. Når en militær befalingsmann efter gjeldende regler
 om gradsavancement rykker op til høiere grad, men efter avanse-
 mentet vedblir å stå i sin tidligere lønnsklasse, skal han fremdeles
 ha samme aldersgrense som før gradsavancementet.

Når en militær befalingsmann rykker op til høiere stilling
 og lønn i distriktstjeneste, kan han, i den utstrekning Stortinget
 bestemmer, tilplikes å beholde den aldersgrense som gjaldt
 for hans tidligere stilling.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

19 mai. Lov om forandring i lov inneholdende
 Nr. 6. fundas for det kgl. Frederiks universitet av
 28 juli 1824 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 mai
 1933 sålydende:

I.

§ 33 i lov om universitetsfundasen av 28 juli 1824 skal
 herefter lyde:

Ved den juridiske embedseksamen har kandidaten, dels
 ved skriftlig, dels ved muntlig prøve, å gjøre rede for sine
 kunnskaper i Norges offentlige og private rett, almindelig
 rettslære, rettskildenes teori, rettshistorie, folkerett, sam-
 fundslære samt statsøkonomi med finansvidenskap og sta-
 tistikk.

Før avleggelsen av eksamen må han dessuten ha gjen-
 nemgått et av Universitetet godkjent kurs i bokholderi, og
 bestått avgangsprøven ved dette.

II.

§ 10 i tilleggslov til universitetsfundasen av 17 sep-
 tember 1845 opheves.

III.

19 mai.
Nr. 6.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. De nærmere bestemmelser om den juridiske embedseksamen gis av Kongen eller den han bemyndiger.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

19 mai.
Nr. 7.

Lov om forandringer i konkurslovgivningen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 mai 1933 sålydende:

§ 1. I lov av 6 juni 1863 om konkurs og konkursboers behandling tilføies som § 137:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at en konkurs som er åpnet i en av statene, også skal omfatte skyldnerens formue i den annen stat.

Til gjennomførelse av konkursen med hensyn til sådan formue kan det i overenskomsten fastsettes nærmere regler om forholdet mellem de to staters lover og myndigheter.

Det kan også vedtas at stadfestelse av akkord under konkursbehandlingen skal ha bindende virkning i den annen stat.

§ 2. I lov av 6 mai 1899 om akkordforhandling tilføies § 46:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at akkordforhandling som er åpnet i en av statene, skal kunne hindre åpning av konkurs og akkordforhandling og innskrenke adgangen til tvangsfullbyrdelse i den annen stat, og at stadfestelse av en akkord skal ha bindende virkning også i den annen stat.

§ 3. I midlertidig lov av 17 juli 1925 om offentlig administrasjon av banker tilføies som § 47:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at banklikvidasjon som er åpnet i en av statene, også skal omfatte bankens formue i den annen stat.

Overenskomsten kan dog bare gjelde likvidasjon som etter loven i den stat hvor banken har sitt sete, utelukker konkursbehandling.

Til gjennomførelse av likvidasjonen med hensyn til sådan formue som nevnt i første ledd, kan det i overenskomsten

19 mai. fastsettes nærmere regler om forholdet mellem de to staters
Nr. 7. lover og myndigheter.

Det kan også vedtas at stadfestelse av akkord under offentlig administrasjon av bank skal ha bindende virkning i den annen stat.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

19 mai. **Lov om rekvisisjonsrett for politiet.**

Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 mai 1933 sålydende:

§ 1. Når optøier pågår eller befryktes, kan Kongen treffe bestemmelse om rekvisisjonsrett for lederen av en politistyrke som skal oprettholde ro og orden på stedet.

Rekvisisjonsretten gir adgang til mot erstatning av staten å kreve avstått til bruk eller til eie løs eller fast eiendom av hvilken som helst art i den utstrekning politiet finner det nødvendig for å skaffe sig de hjelpemidler det trenger.

§ 2. Krav om avståelse kan rettes til enhver der som eier, besidder, bestyrer, tilsynshavende eller lignende har rådighet over de hjelpemidler som kreves avstått. Kravet bør fortrinsvis rettes til kjøbmenn eller andre næringsdrivende som mot vederlag stiller sådanne gjenstander til rådighet for almenheten.

Kravet skal være avfattet skriftlig og nøiaktig angi så vel hvad der skal ydes som tid og sted for ydelsen. For mottagelsen gis kvittering. Gjenstander som efter politiets skjønn er uomgjengelig nødvendige for innehaveren selv eller hans husstand eller for utøvelsen av hans næringsvirksomhet, skal ikke kreves avstått.

Beslattes rekvisisjon iverksatt uten at den som har rådighet over de forlangte gjenstander, er til stede, skal det så vidt mulig tilkalles en voksen person av hans husstand eller en som er ansatt i hans tjeneste eller i samme tjenestegren, eller et i nærheten bosatt vidne. Underretning om rekvisisjonen skal uopholdelig tilstilles rette vedkommende.

§ 3. Krav om avståelse skal efterkommes selv om erstatningen ikke er fastsatt eller betalt. Når det er nødvendig, kan politiet bruke makt for å få satt igjennom kravet.

§ 4. Kommer politiet ikke overens med eieren om erstatningen, fastsettes den av fylkesmannen. Godtar eieren

heller ikke fylkesmannens avgjørelse, kan eieren bringe sitt krav om erstatning inn for herreds- eller byretten i den rettskrets hvor avståelsen har funnet sted. Megling i forliksrådet foretas ikke; søksmålet kan rettes mot fylkesmannen som stedfortreder for staten. 19 mai. Nr. 8.

§ 5. Den som uten skjellig grunn vegrer sig ved å etterkomme et krav om avståelse eller hindrer eller søker å hindre at de avståtte gjenstander blir utnyttet overensstemmende med rekvisisjonens formål, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder, dersom forholdet ikke rammes av nogen strengere straffebestemmelse. Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse.

§ 6. Når militær er tilkalt for å hjelpe til med å opprettholde orden, kan lederen for den militære avdeling gis rekvisisjonsrett. Bestemmelsene i denne lov får da tilsvarende anvendelse.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks. De nærmere regler til gjennomførelse av loven gis av Kongen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924 med tilleggslov av 22 april 1927. 19 mai. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 mai 1933 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om godtgjørelse til stortingsmenn skal lyde:

§ 1, 1ste ledd.

Den godtgjørelse som ifølge grunnlovens § 65 tilkommer enhver representant for deltagelse i Stortinget, fastsettes til fem tusen fem hundre kroner for hvert ordentlig storting uten hensyn til samlingstidens lengde.

§ 1, 3dje ledd.

For deltagelse i et overordentlig storting er godtgjørelsen seks og tyve kroner daglig.

§ 1, 5te ledd.

Medlemmer av stortingskomiteer, som foretar reiser mellom sesjonene, får en godtgjørelse på disse reiser av atten kroner pr. dag og godtgjort utlegg til skyss, kost og opphold.

19 mai. § 2, 2net ledd.

Nr. 9. Dessuten tilkommer han fra den tid han reiser fra sitt hjem og til han møter i Stortinget og fra møtets slutning til hjemkomsten en godtgjørelse av tre og tyve kroner for hvert døgn eller deler derav på seks timer og derover, som med nødvendighet medgår.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1934.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

19 mai. **Lov om forandring i lov av 13 juli 1921**
Nr. 10. **inneholdende midlertidige bestemmelser om**
utligning av skatt til staten på inntekt og
formue.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 mai 1933 sålydende:

I.

§ 7 første ledd i lov av 13 juli 1921 skal herefter lyde således:

Innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper ilignes skatt av formue (herunder dog ikke innbefattet aktier eller parter i andre sådanne selskaper). De blir videre å iligne inntektsskatt (selskapsskatt) av sin samlede årsinntekt, dog med fradrag av den del av samme, som skriver sig fra utbytte (rente) av aktier (parter) i andre sådanne selskaper. Derhos blir de å iligne skatt (fondsskatt) av den del av den samlede årsinntekt — uten fradrag som nevnt — som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne), jfr. § 3.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om omsetningsavgift.

19 mai.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 11.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 mai 1933 sålydende:

§ 1. Forsåvidt det besluttes utskrevet til statskassen almindelig omsetningsavgift eller avgift av særskilte varer som ikke omhandles i andre lover angående omsetningsavgift, utfærdiges de nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og opkreving og om kontrollen hermed av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 2. Overtredelse av forskrifter som utfærdiges i henhold til denne lov, straffes, også når overtredelsen er skjedd ved uaktsomhet, med bøter, forsåvidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den almindelige straffelov.

§ 3. Den som har gjort sig skyldig i en straffbar overtredelse av forskrifter, som utfærdiges i henhold til denne lov, hvorved statskassen er eller kunde ha vært unddratt avgift, er, forsåvidt overtredelsen er forsettlig eller skyldes grov uaktsomhet, forpliktet til å erlegge til statskassen det dobbelte, i gjentakelsestilfelle det firedobbelte av det pliktige avgiftsbeløp.

Forsåvidt angår ansvar, som ilegges nogen efter nærværende paragraf, svarer selger eller bestyrer for sine medhjelperes handlinger samt husbond også for hustrus og barns handlinger.

§ 4. Forsåvidt angår inndrivelse av avgift og fortrinsrett for avgiften finner de regler som gjelder for formues- og inntektskatten til staten tilsvarende anvendelse.

§ 5. Dersom det, hvor avgiften skal erlegges ved salg i detalj, godtgjøres at et salg, hvorav avgift skulde svares efter vedkommende stortingsbeslutning, er inngått før beslutningen trer i kraft, er salgsbeløpet fritatt for avgiftserleggelse.

Er det i andre tilfelle enn i første ledd nevnt ved avgiftspåleggets ikrafttreden inngått kontrakt om leveranse, plikter mottageren å betale et tillegg motsvarende avgiften, medmindre det godtgjøres at det ved prisansettelsen har vært tatt hensyn til avgiften.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

19 mai. **Kongelig kunngjøring** om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 5 mai 1933 gjort følgende vedtak om avgift til statskassen av apotekenes omsetning:

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggsløver eller med plikt til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1933—30 juni 1934 svare avgift til statskassen av sin omsetning etter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter:

Av 1ste kr. 5000,00 (eller deler derav) 1 pct.

» 2net » 5000,00 —»— 2 »

» 3dje » 5000,00 —»— 3 »

» 4de » 5000,00 —»— 4 »

» 5te » 5000,00 —»— 5 »

» 6te » 5000,00 —»— 6 »

» 7de » 5000,00 —»— 7 »

» overstigende omsetning 8 »

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp som er

innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enhandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne som er innkommet for varer som enten direkte eller gjennom mellommenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere med hvem der er inngått eller inngåes overenskomst om avståelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende å utrede den samt avgift av omsetning av sukkersykemidlet insulin som foregår uten fortjeneste for apotekene.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke.

Dette Stortingets vedtak bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 19 mai 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

19. mai

I medhold av §§ 29 og 30 i lov om laks- og sjørret-fiskeriene m. v. av 27 februar 1930 utferdiges nedenstående bestemmelser om fisket på en strekning ved utløpet av Oldenelven, Innvik herred, Sogn og Fjordane fylke:

- I. På den strekning ved utløpet av Oldenelven, Innvik herred, Sogn og Fjordane fylke, som opad begrenses av broen over elven og utad av en rett linje trukket fra det sydøstlige hjørne av Kari Skarsteins nøst til en stikkrenne under bygdeveien omtrent 27 meter nordenfor merkesgaren mellom Nils og Rasmus Muris eiendommer skal det i tiden fra og med 15 mai til og med 15 juli være forbudt å benytte kastenot med mindre masker enn 5,8 cm mellom knutene så vel som drivgarn, settegarn eller lignende redskaper uansett maskevidden. Likeså skal det til tid og på sted som ovenfor nevnte være forbudt å benytte kastenot med maskevidde av 5,8 cm og derover i tiden fra fredag kl. 18 til tirsdag samme klokkeslett. Dog skal foranførte forbud ikke være til hinder for at der til fangst av sild eller brisling anvendes sild- eller brislingnøter, hvis lengde er minst 150 meter og dybde minst 18 meter, likesom nøtene i sin hele lengde og dybde skal ha den for sild- eller brislingnøter almindelige maskevidde.
- II. Foranstående bestemmelser trer i kraft straks og blir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn ut året 1937.
- III. Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

19. mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932 har Justisdepartementet i medhold av lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, stadfestet en av herredstyret i Alstahaug, Nordland fylke, i møter 19 august og 17 desember 1932 vedtatt beslutning om ophevelse av § 14 i politivedtekten for herredet og om forandring av § 11, hvorefter denne paragraf skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

En tillatt sammenkomst av ovennevnte art kan av politiet påbys å opføre når politiet av hensyn til ro og orden eller av andre grunner finner det påkrevet.

Politiet kan fastsette nærmere vilkår for tillatelser som i nærværende paragraf omhandlet.»

20. mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Svelvik bystyre i møte 4 mai 1933 vedtatte bygningsvedtekter for Svelvik — sålydende:

Bygningsvedtekter for Svelvik.

§ 1. Bygningsrådet skal bestå av lensmannen, helserådets ordfører, brandchefen, stadskonduktøren samt fire av bystyret valgte medlemmer. Lovens § 13.

§ 2. Opmåling og kartlegning av tomten utføres av stadskonduktøren.

1. For opmåling og kart betales efter følgende regulativ:

For areal av inntil 500 m² kr. 12,00.

Fra 500 m² til 1000 m² kr. 15,00.

Fra 1000 m² og opover betales i tillegg kr. 3,00 pr. overskytende 1000 m² eller del derav.

2. Kartvidne tilkommer kr. 2,00.

3. Påvisning av gatelinjer og angivelse av gateareal kr. 5,00.

4. Opsetning og påvisning av eiendomsgrenser, såfremt der tidligere er avholdt konduktørforretning kr. 5,00.

5. For fremmøte til avholdelse av begjært opmålingsforretning, der ikke kan fremmes av grunner som skyldes rekvisenten, skal denne erlegge kr. 5,00 for fremmøtet.

6. For gjenpart av eldre kartforretning betales kr. 2,00.

7. For attester kr. 2,00.

8. Betaling erlegges ved målebrevets utlevering.

9. Dette regulativ trer i stedet for regulativ av 26 september 1912, approbert 7 februar 1913.

§ 3. Snefanger skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner, jfr. § 97, 2.

§ 4. Fra enhver bygning som inneholder beboelsesrum (jfr. § 104) eller arbeidsrum (jfr. § 105) og fra alle bygninger som ligger til gate, samt fra andre bygninger, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, skal takvann avledes enten direkte til offentlig kloakk gjennom kloakk-avstikker på egen grunn eller på annen av helserådet godkjent måte, hvis offentlig kloakk ikke forefinnes. I sistnevnte tilfelle skal avledning til offentlig kloakk foretas, når sådan er anlagt og huset tilknyttet denne. (Jfr. § 60 post 2 og 3). Ethvert tak som har fall mot nabo og mindre avstand enn 2,5 m til nabogrunn, skal forsynes med tak- og avløpsrenne.

§ 5. Det er forbudt å innrede stall, fjøs, grisehus og 20 mai. lignende, medmindre helserådets samtykke er innhentet. Gjen-
tas benyttelsen av sådanne etter et års opphør, betraktes an-
legget som nytt. (§ 112).

§ 6. Resolusjon av 3 juli 1914 blir fremdeles gjeldende
forsåvidt angår grensene for de strøk av byen hvor trebe-
byggelse skal være tillatt. For øvrig gjelder den nye byg-
ningslov også for trebebyggelse. (Jfr. § 113).

§ 7. Utenfor murstrøket kan bygningsrådet tillate op-
ført sjøboder og pakkhus av tre og utmuret bindingsverk med
et areal av inntil 250 m² med største høyde som for trebyg-
ninger bestemt (§ 114, 3), uten takopbygg og med en avstand
fra nabogrunn av minst 4 m der ikke kan erstattes av brand-
vegg.

§ 8. Skur med vegger av lette ildfaste materialer med
grunnflate inntil 250 m² kan av bygningsrådet tillates op-
ført som vareskur på bryggetomten, når dette finnes for-
svarlig.

Sådanne skur kan dog ikke tillates opført til større høyde
enn 6 m til takgesimsens overkant, og ikke høyere enn 10 m
til mønеспissен. Avstanden til bebygget og bebyggelig nabo-
grunn eller annen bebyggelse innen samme tomt må være
minst 4 m og som regel ikke nærmere gate enn 5 m.

§ 9. Når bygningsrådet finner det påkrevet, skal bygge-
foretagendet foreståas av en av bygningsrådet godkjent fag-
mann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet
i bygningslovens § 137.

§ 10. For behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med
byggearbeider betales efter følgende regulativ:

1. For tilsyn med byggearbeiders utførelse og meddelelse
av den fornødne attest betales for nye bygninger for
1 etasjes høyde:

Inntil 50 m² grunnflate kr. 5,00

» 100 » » » 10,00

» 200 » » » 20,00

og derover for hver 100 m² et tillegg av kr. 10,00.

For hver følgende etasje tillegges halvdelen av hvad
der er bestemt for 1. etasje.

2. Ved påbygning eller underbygning beregnes kun for de
etasjer som tilføies, og bygges kun del av etasje, bereg-
nes efter dennes varsel. Denne beregningsmåte følges
også for kvistværelser i nye hus.
3. For lukkede og åpne skur beregnes $\frac{1}{4}$ av den i punkt 2
fastsatte betaling.
4. For tilsyn med opførelse av røkrør eller kanal i eldre
bygninger betales kr. 3,00, og for tilsyn med bakerovn,

20 mai. centralvarmeapparat og dampkjel i ny eller gammel bygning betales kr. 5,00. Gebyrene beregnes av bygningsrådets formann, og tilfaller de av rådets medlemmer som utfører tilsynet.

§ 11. Helserådet kan også vedkommende ubebygget tomt eller grunn påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann hvor som helst og på sådan måte som det finner nødvendig. (Jfr. § 146).

§ 12. Kongelige resolusjoner av 2 september 1899, 10 mai 1912 og 21 juni 1912 opheves.